

Lige fra omkring år 1000, da den katolske kristendom vandt indpas i Danmark, skabtes et tæt sammenblandingssforhold mellem kongen og kirken. Grundlovens fædre fik i 1848 én gang for alle gjort op med dette 'statsfællesskab' mellem de to myndighedsområder. Fra den tid må den påstand falde til jorden, at 'folkekirken i Danmark' skal være en statskirke, der i ét og alt er underlagt den statslige forvaltning'. Dette kan især læses ud af ordlyden af en såkaldt 'betænkning' som d. 22. feb. 1849 blev lagt på rigsdagsforsamlingens bord. I det voldsomt debatterede syvende afsnit af denne betænkning's 'indstillingspunkter' blev grundlovens nuværende 4. paragraf (uforandret som den er i dag) fremlagt som følger: 'Den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke og understøttes som sådan af staten'. Efter at et udvalg i 60 dage havde arbejdet med denne nu 150-årige formulering, fik den såkaldte 'religionsparagraf' følgende bemærkelsesværdige erklæring med på vejen: "Udvalget har set det som afgjort, at den i kongeloven begrundede opfattelse af den evangelisk-lutherske kirke som statskirke måtte opgives i en grundlov, som vedkender sig religionsfriheden..."

"Dette vil sig," (blev det i rigsforsamlingen betonet) "at en grundlov, der vedkender sig religionsfrihedsprincippet, kan ikke opfatte den evangelisk-lutherske kirke som en statskirke" (Rigsdagstid. Spalte 1481-82). Heraf kan udledes, at en regering, som vil søge at opfatte den evangelisk-lutherske kirke i Danmark som en statskirke, dermed tilsidesætter grundlovsfædrenes ønske og motiv, idet den ikke 'vedkender sig religionsfriheden'...

www.medgrundlovskallandbygges.dk

Frøs Herreds Sparekasse: 9740 - 0003445526